

Sygnatura akt VI GC 535/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy **w składzie:**

Przewodniczący SSR Łukasz Kozakiewicz

Protokolant Ewelina Dulian

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **sp. z o.o. w C.**

przeciwko **M. R.**

o zapłatę 11 206,68 zł

I. zasądza od pozwanego M. R. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwotę 10.943,25 zł (dziesięć tysięcy dziewięćset czterdzieści trzy złote 25/100) wraz z:

- **odsetkami ustawowymi jednak nie wyższymi niż 13% w stosunku rocznym oraz niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od kwoty 5.269,87 zł od dnia 22 lipca 2014r.,**
- **odsetkami ustawowymi od kwoty 5.673,38 zł od dnia 12 lipca 2014r.,**

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.870,44 zł (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt złotych 44/100) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. wniósł o zasądzenie od pozwanego – M. R. kwoty 11.206,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że nabył wierzytelność przysługującą uprzednio (...) Sp. z o.o. w N., która sprzedała pozwanemu wyroby granitowe, za które pozwany nie zapłacił mimo upływu terminu wskazanego w fakturach VAT ani na późniejsze wezwanie do zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 października 2014r., sygn. akt VI GNc 859/14, Sądu Rejonowego w Wałbrzychu, nakazano pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 11.206,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5.533,30 zł od dnia 22 lipca 2014r. i od kwoty 5.673,38 zł od dnia 12 lipca 2014r. oraz kwotę 2.558,- zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Zarzucił, że powód nie wykazał, aby zobowiązanie niepieniężne (...) Sp. z o.o. zostało wykonane. Nadto jednostkowa cena towaru określona w fakturach VAT nie jest zgodna z łączącą strony umową. W fakturach wymieniono też towar nieobjęty umową, która dotyczyła jedynie płyt granitowych.

Sąd ustalił.

W dniu 9 sierpnia 2013r. (...) Sp. z o.o. zawarł z pozwanym umowę dostawy, na podstawie której zobowiązał się do dostarczenia na rzecz pozwanego – na teren budowy w G. – elementów granitowych w postaci:

- płyt granitowych O.o grubości 8 cm w ilości 1.081m⁽²⁾ za cenę 715,- zł netto (879,45 zł brutto) za 1m⁽²⁾,
- płyt granitowych O.o grubości 4 cm w ilości 112m⁽²⁾ za cenę 535,- zł netto (658,05 zł brutto) za 1m⁽²⁾,
- płyt granitowych O.o grubości 4 – 8 cm w ilości 218m² za cenę 500,- zł netto (610,- zł brutto) za 1m⁽²⁾ (§ 1 umowy; Załącznik Nr 1).

Dostawa miała następować częściami, w sumie do dnia 25 października 2013r. (§ 2 ust. 1). Zapłata miała następować częściami – stosownie do każdej dostawy – na podstawie faktury VAT wystawionej w dniu dostawy, w terminie 35 dni od dnia rozładunku (§ 3 ust. 2). W przypadku opóźnienia w zapłacie zamawiający (pozwany) zobowiązany był do zapłaty odsetek umownych w wysokości 13% (§ 5). Zmiany umowy wymagały zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności (§ 6).

Dowód: umowa z dn. 9.08.2013r. z załącznikiem – k. 35 – 38.

W dniu 25 kwietnia 2014r. pozwany zamówił u powoda dostawę elementów granitowych w postaci:

- elementów granicznych o wymiarach 75 x 25 x 5 cm, kotwionych, polerowanych w ilości 35m²,
- elementów granicznych o wymiarach 75 x 30 x 5 cm, kotwionych, polerowanych w ilości 2 sztuki,
- elementów granicznych o wymiarach 30 x 60 x 6 cm, płomieniowych w ilości 110m²,
- elementów granicznych o wymiarach 90 x 41 x 5 cm, płomieniowych w ilości 7,011m²,
- elementów O. – płyt szczytowych o wymiarach 149,5 x 39 x 4 cm w ilości 4 sztuk,
- elementów O. – płyt o wymiarach 150 x 43,5 x 4 cm z otworami,
- elementów O. – płyt o wymiarach 137 x 43 x 4 cm z otworami,
- elementów O. – płyt o wymiarach 112 x 49,5 x 4 cm bez otworu w ilości 5 sztuk,
- elementów O. – płyt o wymiarach 150 x 49,5 x 4 cm z otworami w ilości 5 sztuk,
- elementów O. – płyt o wymiarach 155 x 49,5 x 4 cm z otworami w ilości 11 sztuk,
- elementów O. – płyt o wymiarach 190 x 42,5 x 4 cm bez otworu w ilości 11 sztuk,
- elementów O. – płyt o wymiarach 155 x 42,5 x 4 cm bez otworu w ilości 11 sztuk,
- elementów O. – płyt o wymiarach 147 x 50,5 x 4 cm bez otworu,
- elementów O. – płyt o wymiarach 150 x 50,5 x 4 cm bez otworu,
- elementów O. – płyt o wymiarach 150 x 37,5 x 4 cm z otworami w ilości 3 sztuk,
- elementów O. – płyt o wymiarach 150 x 38,5 x 4 cm z otworami,
- elementów O. – płyt o wymiarach 150 x 37,5 x 4 cm z otworami,

- stołków,
- nakryw stołków o wymiarach 54 x 59 x 8 cm z krawędziami obrabianymi licowanymi, bez otworów w ilości 2 sztuk,
- nakryw stołków o wymiarach 54 x 55 x 8 cm z krawędziami obrabianymi licowanymi, z otworem w ilości 23 sztuk,
- nakryw stołków o wymiarach 54 x 45 x 8 cm z krawędziami obrabianymi licowanymi, bez otworów w ilości 22 sztuk,
- ścianek stołków o wymiarach 67 x 46 x 4 cm, polerowanych, kotwionych, w ilości 2 sztuk,
- ścianek stołków o wymiarach 67 x 59 x 4 cm, polerowanych, kotwionych, w ilości 4 sztuk,
- ścianek stołków o wymiarach 67 x 55 x 4 cm, polerowanych, kotwionych, w ilości 46 sztuk,
- ścianek stołków o wymiarach 67 x 45 x 4 cm, polerowanych, kotwionych, w ilości 44 sztuk,
- cokołów,
- niecki,
- nakrywy ściany przelewowej.

Dowód: pismo z dn. 25.04.2014r. – k. 51 – 52.

W dniu 16 czerwca 2014r. (...) Sp. z o.o. dostarczył pozwanemu, na budowę (...) w G., elementy granitowe O.w ilości 5 palet oraz wystawił pozwanemu fakturę VAT Nr (...) na kwotę 5.533,30 zł tytułem ceny sprzedaży: płyt O.o grubości 8 cm w ilości 4.810m⁽²⁾, w cenie jednostkowej 923,41 zł brutto oraz płyt O.o grubości 4 cm, w ilości 1.580m⁽²⁾ w cenie jednostkowej 690,95 zł brutto, z terminem zapłaty w dniu 21 lipca 2014r.

Dowód: dokument WZ z dn. 14.06.2014r. – k. 50, faktura VAT Nr (...) – k. 18.

W dniu 26.06.2014r. (...) Sp. z o.o. dostarczył pozwanemu, na budowę (...)w G.:

- elementy granitowe O.w ilości 15 płyt o wymiarach 120 x 40 i 5 płyt o wymiarach 115 x 40,
- elementy granitowe, w ilości 5 płyt o wymiarach 150 x 56, 2 płyt o wymiarach 175 x 56 i 164 płyt o wymiarach 75 x 25,

oraz wystawił pozwanemu fakturę VAT Nr (...) na kwotę 5.673,38 zł tytułem ceny sprzedaży elementów granitowych w ilości 30,750m², w cenie jednostkowej 184,50 zł brutto, z terminem zapłaty w dniu 11 lipca 2014r.

Dowód: dokument WZ z dn. 26.06.2014r. – k. 49, faktura VAT Nr (...) – k. 19.

Pismem z dnia 22 stycznia 2014r. (...) Sp. z o.o. poinformował pozwanego o obciążeniu go kosztami składowania materiału oraz zaproponował sposób rozliczenia tych kosztów.

Dowód: pismo z dn. 22.01.2014r. – k. 53 – 54.

W dniu 23 lipca 2014r. (...) Sp. z o.o. przeniósł na rzecz powoda wierzytelności przysługujące tej spółce wobec pozwanego, w tym m.in. wynikające z faktur VAT Nr (...).

Dowód: cesja z dn. 23.07.2014r. z załącznikiem – k. 13, 14.

Pismem z dnia 23 lipca 2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 44.968,27 zł wynikającej m.in. z faktur VAT Nr (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 23.07.2014r. z potwierdzeniem nadania – k. 20, 21.

Sąd zważył.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zasadniczej części.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie zaofiarowanych przez obie strony dowodów z dokumentów w postaci umowy i zamówienia, dokumentów dostawy, faktur VAT oraz pism, a także umowy cesji – prawdziwości i rzetelności których żadna z nich nie przeczyła, co pozwoliło uznać je za miarodajne i właściwe źródło informacji o okolicznościach sprawy.

Sąd oddalił wnioski powoda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność zmiany cen określonej w umowie z dnia 9 sierpnia 2013r. z uwagi na ich niedopuszczalność wynikającą z art. 247 k.p.c. Oddalono także wnioski pozwanego o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka na okoliczność wielości dokumentów wymienianych między stronami i przyjmowania ich przez pozwanego, uznając go za zbędny. Zgodnie z art. 258 k.p.c., zakres dowodu z zeznań świadka ograniczony jest do faktów, które mają być nimi dowiedzione (tzw. teza dowodowa). Obowiązek ich wskazania (którego brak w przypadku innych środków dowodowych) pozwala na wstępną weryfikację przydatności zgłaszanych dowodów osobowych. W niniejszej dowód z zeznań świadka miałby zostać przeprowadzony na okoliczności nieistotne. W kontekście podstawy prawnej i faktycznej roszczenia, informacje o obiegu dokumentów między stronami jak również ich ilości nie miały znaczenia dla wyniku sprawy. Zgłaszanie dowodów może być ocenione jako nieprzydatne dla wyjaśnienia sprawy lub zmierzające do zwłoki, wówczas gdy teza dowodowa jest nieistotna dla rozstrzygnięcia lub proponowany środek jest nieprzydatny do jej udowodnienia, co miało miejsce w przypadku w/w wniosku dowodowego (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 1999r., sygn. akt I PKN 316/99, OSNP z 2001r., Nr 5, poz. 151; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2001r., sygn. akt III CKN 1393/00, LEX Nr 603170).

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że powodowi przysługiwała legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Nabył on bowiem – na podstawie cesji – wierzytelność z tytułu umów ceny dostawy przysługującą uprzednio (...) Sp. z o.o. wobec pozwanego (art. 509 k.c., art. 510 § 1 k.c.). Poprzednik prawny powoda skierował do pozwanego zawiadomienie o dokonanych przelewach wierzytelności. Pozwany nie przeczył tej okoliczności ani nie wywodził z tego żadnych skutków prawnych, w szczególności nie powołał się na fakt spełnienia – przed powzięciem informacji o przelewach – świadczenia na rzecz zbywcy wierzytelności (art. 512 k.c.). Z kolei zarzuty przysługujące mu względem zbywcy wierzytelności (brak wykonania umowy, brak zamówienia, wysokość ceny) istniały jeszcze przed powzięciem wiadomości o przelewach (art. 513 § 1 k.c.). Z uwagi na brak dowodów na faktyczną datę doręczenia tego zawiadomienia należy uznać, że nastąpiło ono najpóźniej z chwilą doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, tj. w dniu 22 października 2014r. (k. 31). Dodać trzeba, że brak zawiadomienia dłużnika o zmianie wierzyciela nie rodzi innych niż wskazane w powołanych przepisach skutków, w szczególności nie wpływa na ważność takiej czynności prawnej.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów, Sąd ustalił istotne okoliczności sprawy obejmujące fakt zawarcia przez strony dwóch umów dostawy, w tym umowy z dnia 9 sierpnia 2013r. i umowy z dnia 25 kwietnia 2014r. oraz ich warunki a także fakt dostarczenia przez poprzednika prawnego powoda na rzecz pozwanego zamówionych elementów i obciążenia go ceną sprzedaży.

Zgodnie z art. 605 k.c., przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. Ponieważ każdorazowo (co jest bezsporne) elementy granitowe miały być wytworzone przez poprzednika prawnego powoda i dostarczone pozwanemu partiami, należało uznać, że strony łączyła umowa dostawy. Przedmiot dostawy, mimo że posiadał oznaczone cechy (wymiarów) należało traktować jako rzeczy oznaczone co do gatunku. Nie nosiły one bowiem indywidualnych i unikalnych cech, charakterystycznych dla rzeczy oznaczonych

co do tożsamości, stanowiąc jedynie produkty w postaci płyt granitowych lub innych, odpowiednio wyprofilowanych elementów granitowych służyły do wykonania większej całości. W myśl art. 606 k.c., umowa dostawy powinna być stwierdzona pismem. Wymóg stwierdzenia umowy pismem jest innego rodzaju kategorią wymaganych czynności stron kontraktu od zawarcia umowy na piśmie. W niniejszej sprawie zresztą, strony zawarły pisemną umowę z dnia 9 sierpnia 2013r. oraz odrębną umowę z dnia 25 kwietnia 2014r., której istnienie potwierdzono na piśmie, a to w postaci pisma pozwanego i faktury VAT Nr (...).

W tym miejscu należy wskazać, że umowa dostawy ma charakter konsensualny, co oznacza, że dostawy przysługuje uzgodniona cena – co do zasady – niezależnie od spełnienia przezeń wzajemnego świadczenia niepieniężnego.

Umowa z dnia 9 sierpnia 2013r. w sposób kompletny określała prawa i obowiązki stron, oznaczając przedmiot dostawy, jej miejsce i termin oraz cenę wraz ze sposobem zapłaty i konsekwencjami opóźnienia w zapłacie. Dodatkowo, strony ustaliły, że wszelkie zmiany umowy wymagać będą zachowania form pisemnej pod rygorem nieważności. W konsekwencji (...) Sp. z o.o., w celu dokonania zmiany cen jednostkowych (na co powód powoływał się w pozwie), winien był uczynić to w odpowiedniej formie – pisemnej. Zgodnie bowiem z art. 76 k.c., jeżeli strony zastrzegły w umowie, że określona czynność prawna między nimi powinna być dokonana w szczególnej formie, czynność ta dochodzi do skutku tylko przy zachowaniu zastrzeżonej formy. Oznaczało to, że czynność dokonana bez zachowania wymaganej formy pozostaje nieważna (art. 73 § 1 k.c.). Powód usiłując dowieść, że do zmiany umowy doszło, winien był okoliczność tę wykazać dowodem z dokumentu – czego bezspornie nie uczynił. Nie jest dowodem na zmianę umowy, pismo (...) Sp. z o.o. zawierające propozycję rozliczenia dodatkowych kosztów przechowania materiału jak również pismo pozwanego wysłane pocztą elektroniczną w dniu 28 stycznia 2014r., w którym odnosił się on do kwestii podwyższenia ceny. Pismo sporządzone w tej formie nie odpowiada wymogom z art. 78 § 1 k.p.c. Nadto jego treść w sposób jedynie ogólnikowy odnosi się do kwestii zmiany cen, nie precyzując przedmiotu ewentualnej dostawy lub sprzedaży, których miałyby ona dotyczyć. Z kolei – jak wskazano wyżej – wobec zastrzeżonego wymogu zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności, dowodzenie przez powoda zmiany warunków umowy dowodami z zeznań świadków było niedopuszczalne (art. 247 k.p.c.). Co za tym idzie, należało uznać – dzieląc tym samym zapatrywanie pozwanego – że cena uzgodniona w umowie z dnia 9 sierpnia 2013r., a dotycząca dostawy płyt O.o grubości 8, 4 i 4 – 8 cm, nie uległa zmianie i wynosiła – odpowiednio – 715,- zł netto (879,45 zł brutto) za $1m^{(2)}$, 535,- zł netto (658,05 zł brutto) za $1m^{(2)}$ i 500,- zł netto (610,- zł brutto) za $1m^{(2)}$. Uzgodnionym miejscem dostawy była budowa (...)w G.. Tam też, w dniu 14 czerwca 2014r. (...) Sp. z o.o. dostarczył elementy granitowe O.o grubości 8 cm w ilości $4,810m^{(2)}$ i o grubości 4 cm w ilości $1,580m^{(2)}$. Fakt dostawy potwierdza dokument WZ oraz wystawiona faktura VAT Nr (...). Zgodnie z postanowieniami umowy z dnia 9 sierpnia 2013r., cena jednostkowa za dostarczony towar winna wynosić – dla elementów o grubości 8 cm – 879,45 zł brutto, tj. łącznie 4.230,15 zł brutto ($4,810m^{(2)} \times 879,45 \text{ zł}$), zaś dla elementów o grubości 4 cm – 658,05 zł brutto, tj. łącznie 1.039,72 zł brutto ($1,580m^{(2)} \times 658,05 \text{ zł}$), a zatem w sumie cena istotnej dostawy winna wynosić 5.269,87 zł. Błędnie zatem pozwany został obciążony ceną za w/w produkty w wysokości – odpowiednio 4.441,60 zł i 1.091,70 zł (w sumie 5.533,30 zł). (...) Sp. z o.o. nie była bowiem uprawniona do określenia ceny dostawy w innej wysokości niż to wynikało z jednoznacznych i niezmienionych postanowień umowy z dnia 9 sierpnia 2013r.

W pozostałym zakresie roszczenie dochodzone pozwem obejmowało cenę dostawy szeregu innych elementów granitowych. Dostawa ta nie była jednak realizowana w ramach umowy z dnia 9 sierpnia 2013r. a odrębnej umowy z dnia 25 kwietnia 2014r. Otóż pismem z dnia 25 kwietnia 2014r., wysłanym pocztą elektroniczną, przedstawiciel pozwanego Ł. Ś. przedstawił powodowi specyfikację elementów granitowych oraz wskazał, że koniecznym jest zachowanie uzgodnionych terminów dostawy. Powyższe przekonuje, że intencją przedmiotowego pisma było nawiązanie (lub wręcz potwierdzenie istnienia) stosunku zobowiązaniowego. Sposób jego sformułowania, w szczególności odniesienie się do konieczności przestrzegania terminów, nakazywał wykluczyć, aby pismo to stanowiło jedynie ofertę lub zapytanie o cenę. Dla porządku należy wskazać, że Ł. Ś. był uprawniony do reprezentowania pozwanego, zgodnie z umową z dnia 9 sierpnia 2013r. (§ 2 ust. 5). Pozwany nie kwestionował tego uprawnienia również w dalszym okresie współpracy stron. W wykonaniu tej umowy, (...) Sp. z o.o. w dniu 26 czerwca 2014r. dostarczył

pozwanemu – na budowę (...)w G. – elementy granitowe O. oraz inne elementy granitowe w łącznej ilości 30,750m⁽²⁾. Rodzaj i ilość dostarczonych elementów potwierdza dokument WZ oraz faktura VAT. Strony uprzednio nie uzgodniły ceny dostawy tych elementów, skutkiem czego dostawca zastosował stawkę obowiązującą w jego przedsiębiorstwie tj. 184,50 zł brutto za 1m⁽²⁾. Łączna cena dostawy tych elementów wynosiła zatem 5.673,38 zł (30,750m⁽²⁾ x 184,50 zł).

Od dochodzonych i uwzględnionych kwot stanowiących cenę sprzedaży przysługiwały powodowi także odsetki za opóźnienie w zapłacie (art. 481 § 1 k.c.), liczone od następnego dnia po wskazanym w fakturach VAT terminie zapłaty. Należy dodać, że w fakturze VAT Nr (...) termin ten wskazano zgodnie z postanowieniami umowy z dnia 9 sierpnia 2013r. (35 dni). Umowa z dnia 25 kwietnia 2014r. nie określała zasad rozliczeń między stronami, zatem dostawca był uprawniony do oznaczenia terminu zapłaty (art. 455 k.c.). W przypadku ceny dostawy realizowanej na podstawie umowy z dnia 9 sierpnia 2013r. (faktura VAT Nr (...)), strony ustaliły, że w razie opóźnienia w zapłacie ceny, zamawiający (pozwany) zobowiązany będzie do zapłaty odsetek umownych w wysokości 13% w stosunku rocznym. Jednak powód w pozwie domagał się zasądzenia odsetek ustawowych i żądaniem tym Sąd był związany (art. 321 § 1 k.p.c.). Jednocześnie oznaczając wysokość zasądzonych odsetek należało mieć na uwadze, że nie mogą one przenosić odsetek umownych (13%) jak i odsetek maksymalnych (art. 359 § 2¹ k.c.). W przypadku odsetek od ceny sprzedaży należnej na podstawie umowy z dnia 25 kwietnia 2014r. (faktura VAT Nr (...)), odsetki przysługiwały powodowi w wysokości ustawowej (art. 481 § 2 k.c.).

Przeciwko wyżej omówionemu roszczeniu powoda, pozwany nie podniósł trafnych zarzutów – poza dotyczącym ceny. Istotnie bowiem, w przypadku dostawy realizowanej na podstawie umowy z dnia 9 sierpnia 2013r. (faktura VAT Nr (...)), brak było podstaw do obciążenia zamawiającego (pozwanego) ceną wyższą niż wynikającą z postanowień tej umowy. W sprzecznie od nakazu zapłaty pozwany twierdził również, że zafakturowany asortyment elementów granitowych przekraczał ramy umowy z dnia 9 sierpnia 2013r. Konstatacja ta pozostawała tyle uzasadniona, co pozbawiona wpływu na wynik sprawy. Pozwany pominął bowiem fakt, że strony łączyła także inna umowa dostawy – z dnia 25 kwietnia 2014r. i to w jej wykonaniu poprzednik prawny powoda dostarczył kwestionowane elementy granitowe. Za chybione należało również uznać zarzuty pozwanego dotyczące spełnienia przez (...) Sp. z o.o. świadczenia niepieniężnego (dostarczenia elementów granitowych). Przede wszystkim, pozwany w sprzecznie od nakazu zapłaty nie zaprzeczył tej okoliczności a jedynie podnosił, że powód jej nie udowodnił. Tymczasem, jak wyjaśniono już wyżej, charakter umowy dostawy nie uzależnia prawa dostawcy do żądania zapłaty ceny od uprzedniego wykonania dostawy. W niniejszej sprawie jedynie w przypadku umowy z dnia 9 sierpnia 2013r., strony powiązały fakt dostawy danej partii elementów granitowych z jej rozliczeniem. W tym zakresie jednak po pierwsze – pozwany (jak wskazano wyżej) nie zaprzeczył otrzymaniu dostawy; po wtóre powód przedstawił dowód zrealizowania dostawy w postaci dokumentu WZ. Podobny dokument przedstawiono także w odniesieniu do dostawy objętej fakturą VAT Nr (...), choć – co wyjaśniono wcześniej – nie warunkował on tu prawa powoda do żądania zapłaty ceny sprzedaży. Przedstawionych na skutek zarzutów braku wykazania wykonania dostawy podniesionych w sprzecznie od nakazu zapłaty dokumentów WZ pozwany nie kwestionował. Innych zarzutów dotyczący realizacji przedmiotowych umów dostawy pozwany nie podnosił. W szczególności nie podważał jakości dostarczonych elementów granitowych ani nie odnosił się do terminowości dostaw.

W tym stanie rzeczy, uznając powództwo za usprawiedliwione co do zasady i w znacznej części co do wysokości oraz nie dzielając zarzutów pozwanego, należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.943,25 zł (5.269,87 zł + 5.673,38 zł) wraz z odsetkami ustawowymi jednak nie wyższymi niż 13% w stosunku rocznym oraz niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od kwoty 5.269,87 zł od dnia 22 lipca 2014r. oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 5.673,38 zł od dnia 12 lipca 2014r.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Powództwo podlegało oddaleniu co do kwoty 263,43 zł stanowiącej różnicę między ceną sprzedaży elementów granitowych O.określoną w fakturze VAT Nr (...), a właściwą ich ceną, wynikającą z umowy z dnia 9 sierpnia 2013r.

Jak już wyjaśniono wyżej, cena ta została określona w powołanej umowie i nie uległa zmianie. Twierdzenia powoda o zmianie ceny nie zostały bowiem dowiedzione wymaganym środkiem dowodowym (dokumentem).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w około 98% (oddalone w około 2%) w następstwie czego stronom przysługiwał adekwatny do tego udział w kosztach procesu. Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 2.978,- zł w tym: opłata sądowa od pozwu w wysokości 561,- zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400,- zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity: Dz. U. Nr 2013, poz. 490) oraz opłata skarbową uiszczoną od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł. Pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 2.417,- zł, obejmujące koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400,- zł (§ 6 pkt 5 cyt. rozporządzenia) i opłatę skarbową uiszczoną od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł. Uwzględniając zakres, w jakim każda ze stron wygrała spór, powodowi przysługiwały koszty procesu w wysokości 2.918,44 zł (2.978,- zł x 98%), zaś pozwanemu w wysokości 48,- zł (2.417,- zł x 2%), co po zbilansowaniu, dawało kwotę 2.870,44 zł (2.918,44 zł – 48,- zł) należną powodowi. Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt III wyroku.